

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

over 2 500 Kr. Jordværdi. Ja, det er ogsaa et typisk Forslag fra den Side. For hvad vil det sige? Naar man skærer ned over samtlige Omraader for at dække de Kort, her er Tale om, skærer man ogsaa ned for de vel 35 000 Husmænds Vedkommende, som har under 2 500 Kr.s Jordværdi. Det er altsaa Hensigten. De faar ingen Fordel ved Kornforhøjelsen, tværtimod, de skal efter det ærede Medlems Forslag betale 3 Kr. mere pr. Td. Korn, men samtidig skal de for at afgive ekstra Forlodskort til de større Husmænd og Gaardmænd o. s. v. deltage i Nedskæringen, saa at Resultatet for dem vilde blive en 3 Kr. højere Kornpris, hvis de Konservative havde Magten, og dernæst Afgivelse af Svinekort i Forhold til det, de har i Aar. Det er sjældent, jeg har set et saa ensidigt Standpunkt som det, der her forfægtes af det ærede Medlem Hr. Grønning.

Det ærede Medlem efterlyste mit Svar paa hans Forespørgsler. Det ærede Medlem kan jo læse i Rigsdagstidende. Jeg har svaret 2 Gange. Dels har jeg svaret med Hensyn til Berettigelsen af det, der her foregaar, dels har jeg draget en Sammenligning med tidligere lignende Indgreb til Fordel for andre Grupper inden for Landbruget, og jeg har udtrykkeligt svaret, at selvfølgelig anser jeg det for fuldt ud berettiget, ellers vilde jeg aldrig nogen Sinde have forsvaret hverken det, der nu foregaar, eller det, der er foregaaet tidligere til Fordel for andre.

Det Forslag, der foreligger fra Regeringens Side, og som har faaet Tilslutning fra Regeringspartierne her i Rigdagen, er i Virkeligheden et Forsøg paa at skabe mere Ligestilling i Produktionsvilkaarene og mulighederne mellem de forskellige Landbrug, og en saadan Ligestilling, hvorved man søger at skabe billigere Produktionsmuligheder for ca. 100 000 Husmænd paa Bekostning af en halv Snes Tusinde Godsejere, som maa aflevere 100 000 Kort, men som saa til Gengæld faar en Forhøjelse i Kornprisen, vil aldrig nogen Sinde betyde ringere Beskæftigelse. Jo mere Goderne er fordelt over hele Landet, des større bliver Beskæftigelsen og Produktionen; jo mere man samler paa enkelte Hænder, des mindre bliver Produktions- og Beskæftigelsesmulighederne.

Men det ærede Medlem Hr. Grønning forfægter virkelig det Standpunkt, at det er rigtigt at fratage alle andre her i Landet Produktion og Salg af Svin til Eksport og Hjemmeforbrug. Det er det, der er sket gennem Aarene, og som har det ærede Medlems Velsignelse. Han mener dernæst, at

det er rigtigt, at man fratager kornkøbende, f. Eks. erhvervsdrivende som Hønselholdere, en betydelig Fortjeneste af deres Erhverv ved en stor Forhøjelse af Kornprisen, ikke med 1 Kr., men med hele 3 Kr. og for Rug med 4 Kr. Han mener, det er rigtigt og retfærdigt og grundlovmæssigt, at man fratager de 35 000 Husmænd, der har under 2 500 Kr. Jordværdi, Kort i Fremtiden og derved forringer deres Erhvervs muligheder her i Landet. Det eneste, der efter det ærede Medlems Opfattelse og Udtalelse er uberettiget, er, at man overhovedet fratager de større Landmænd nogen som helst Fordel, som de har haft hidtil. Det vil altsaa sige, at det ærede Medlems Politik gaar ud paa — formodentlig med Tilslutning fra hans Parti —, at Rettighederne kun maa være forbeholdt de større Landmænd, men at Rettighederne for de mindre Landbrug og mellemstore Landbrug og for Ikke-Landmænd maa være forbi. Jeg kan sige til det ærede Medlem, at heldigvis er den Tid forbi her i Danmark, da Forholdene kan komme til at ligge saaledes.

Det ærede Medlem Hr. J. S. Foget, og jeg tror ogsaa det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen, kan heller ikke stemme for Forslaget. Jeg beklager, at det efterhaanden gaar saadan her i Rigsdagen, at ingen af Oppositionspartierne vil være med til at gennemføre Forslag af vidtrækkende Betydning for Landbruget og overlader dette udelukkende til Regeringen og Regeringspartierne. Det vil altsaa betyde, at i Fremtiden bør det Samarbejde mellem Arbejder og Bonde, som er en Livsbetingelse for Danmark, gennemføres alene af Regeringspartierne sammen med Landbrugets Organisationer. Nu vel, er det de Vilkaar, man ønsker, er der jo ikke noget at gøre ved det!

Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen har stillet et Par Ændringsforslag paa Kommunisternes Vegne. Hvad angaar Ændringsforslaget om Forlodskortenes Stabilitet i de 2 Aar, hvori det er Meningen Loven skal gælde, kan jeg sige, at det Forslag har jo ingen Betydning. Alle er klar over, at der vil ikke ske store Forskydninger med Hensyn til Afsætningsmulighederne, og i hvert Fald ikke i ugunstig Retning for os i de 2 Aar, der er Tale om. Derfor er den Sikkerhed af meget ringe Betydning, for ikke at sige fuldkommen værdiløs. Men dernæst medfører denne Bestemmelse saa store administrative Vanskeligheder, at ingen, der har haft med Sagen at gøre, heller ikke Husmændenes Repræsentanter, har ment, at der var nogen som helst Grund til at opretholde en saadan Stilling, idet de admini-